

Vzde - jme čest Pá - nu Bo - hu,
za Je - ho mi - lost mno - hou,
ma - lí i ve - li - cí,
nás ob - ži - vu - jí - cí.
Zvlá - ště chví - le té - to,
když rok sta - rý od - chá - zí
a slu - nce k nám při - chá - zí,
sla - víc no - vé lé - to.

2. Předně považme toho, / co nám dal na duši; / dal jí dobrého mnoho, / ochránil, jak sluší, / z srdce otcovského / věrně ten rok opatřil, / na všechny z nebe patřil, / zprostil všeho zlého.
3. Církev, školy, vrchnosti / v pokoji zachoval, / jako otec živnosti / všechny opatroval. / On sám hned jediný / dary své na nás vylil, / zkázu všelikou vzdálil / od naší krajiny.
4. Ráčil nám odpouštět / z otcovské milosti; / kdyby byl chtěl platiti / podle našich zlostí / rovnými bídami, / byli bychom uvadli, / ve všechno zlé upadli, / stíženi vinami.

VZDEJME ČEST PÁNU BOHU

---

5. Právého Otce máme, / neb to je věc jistá, / když hříchy vyznáváme, / věříc v Pána Krista, / právě a srdečně / všechny hříchy odpouští, / hynouti nedopouští / a chrání nás věčně.
6. Za toto dobrodiní / nám od Tebe daná, / buď Tobě, Otče, nyní / i vždycky čest vzdána, / a při tom prosíme, / dej nám rok v dobřem hojný, / radostný a pokojný, / amen, to věříme.

---

*Tomu pak,
který působením své moci
mezi námi může učinit
nade všechno víc, než zač prosíme
a co si dovedeme představit,
jemu samému buď sláva v církvi
a v Kristu Ježíši po všechna pokolení
na věky věků! Amen.*

Ef 3,20-21